

Per molt menys s'aixecaren contra la República!

Si certs catòlics espanyols fossin homes capaços de comprendre, mesurarien l'abast de llur engegament en llegir el discurs que el ministre de Cultes alemany ha pronunciat precisament a Fulda, que és la ciutat on cada any es reuneixen els bisbes catòlics d'Alemanya.

El ministre en qüestió ha resumit el pensament nacional-socialista enfront de l'Església en unes quantes fórmules breus i inapel·lables: l'Estat nazi vol impedir que hom abusi de la religió per a fins polítics; les despeses de l'Església no les ha de pagar l'Estat, sinó els fidels; el nacional-socialisme reivindica per a ell el dret a educar els nens a la seva manera i nega aquest dret a l'Església.

Per molt menys, diuen els catòlics espanyols que es van aixecar en armes contra la República. Ho diuen només perquè en realitat la contribució clerical a la sublevació dels militars, més que en motius espirituals, estava fonamentada en motius d'un ordre més baix. La prova són els molts catòlics que s'han mantingut lleials al poder estatut pel poble, desitjant de deixar ben sentat que una cosa és la religió honestament sentida i una altra cosa són les lluites purament terrenes.

Possiblement que a Salamanca, a Burgos, a Sevilla i a les altres ciutats rebels, no siguin publicades les declaracions del ministre de Cultes del Reich. La unitat perillaria, almenys entre els rengles dels bons catòlics, que no podrien veure sense uns eerts escrúpols de consciència com els bisbes espanyols beneïxen les tropes de Hitler, mentre les proclamen defensoras de la fe.

De tota manera la precaució és sobrada. Els catòlics que han restat al costat de Franco estan curats d'espants. No han donat llur vist i pla a les legions mores que, proveïdes d'escapularis, sortien cap a matar "infidels"? I les dames salamanquines, de mantellina i rosaris, somrien als moros no pas perquè hi veiessin els paladins de la religió, sinó perquè, literatura a part, estaven convençudes que aquells moros anaven a lluitar per conservar-los a elles els diners i els privilegis socials que en dimanen.

En un profund assaig que l'il·lustre catòlic francès Jacques Maritain va escriure a propòsit de la guerra civil espanyola, es dreçava contra aquells que l'han volguda qualificar de "guerra santa". Recolçant-se en les Escriptures i en les encíclics papals, Maritain demostra irrefutablement que la guerra que fa Franco no té absolutament res de santa.

Perquè una guerra pugui ésser qualificada de "santa", cal que el seu motiu inicial, únic, sigui d'indole religiós, espiritual. Eren sagrades les croades de l'Edat mitjana, en què tots els poders i totes les ambicions temporals se sotmetien a l'assoliment d'un objectiu desinteressat i purament religiós, tal com l'alliberament del sant sepulcre.

Però quan una guerra neix i es fa per motius del tot materials, per cobejances de poder o per defensa d'interessos, si de passada hom vol involucrar-hi problemes religiosos, és abusiu nomenar-la guerra santa. És una ofensa que es fa a la religió, embarcar-la en una lluita d'interessos terrenals.

Aquesta és l'opinió de Maritain. És clar que Maritain és un catòlic. Mentre que els seguidors de Franco de catòlics només se'n diuen, i per defensar el seu dret a continuar explotant els pobres s'alien amb Hitler i s'aliarien amb el diable.

"Per la tranquil·litat d'Espanya, bé pot sacrificar-se la vida d'un home"

Aquest home era Sabi d'Arana-Goiri, el fundador del Partit Nacionalista Basc

El coronel La Rocque, no sabent com sortir-se del llot on ha caigut per les seves immoralitats, ha intentat una sèrie de processos amb la bona intenció de veure si en sortien també empassats diversos altres homes d'extrema dreta francesos. La vista dels processos de La Rocque ha estat tot un espectacle i han desinflat del tot el tantasma de l'incipient feixisme francès. A la nostra fotografia hi ha, davant del Tribunal Correccional, dos dels antics col·laboradors del coronel que ara han contribuït a ensorrar-lo. Són, d'esquerra a dreta, M. Guillaume, director del setmanari "Choc", i M. Pozzo di Borgo, que havia estat el segon de La Rocque en l'organització de les "Cru de Foc" (Gràfic Press)

Avui fa trenta-quatre anys, a Sukarieta, dolça reconada a la costa basca, moria Sabi d'Arana-Goiri, el fundador del Partit Nacionalista Basc.

Va morir jove, als 35 anys. Va morir d'una malaltia contrària a la pre-so de Larrinaga. La seva mort fou un assassinat perpetrat amb totes les condicions. El diputat Pkavea, a les Corts, demanà que fos alliberat Arana-Goiri, donat el seu estat delicadíssim. El senyor Segismundo Moret va respondre, cínicament, que per a la tranquil·litat d'Espanya bé es podia sacrificar la vida d'un home.

Arana-Goiri fou sacrificat... i Espanya va restar menys tranquil·la que mai, car els màrtirs donen col·lites abundoses d'ideal.

L'apòstol havia format al seu costat, en l'escola de la lluita, una plèiade de deixebles entusiastes. Sabi Arana-Goiri havia fundat setmanaris, revistes, havia obert centres, ocupat tribunes, havia posat tots els mitjans de propaganda al servei de la resurrecció de l'ànima del Poble Basc.

Anima que, primerament, havia trobat ell. Nascent en un ambient catòlic, es trobava naturalment dins el carisme. Carisma eren els seus familiars, els seus amics... Però l'esperit de Sabi s'afegava dins d'aquell món estrat.

En les seves hores de meditació, havia concebut unes finalitats molt més nobles a assenyalar al seu destí.

La pàtria basca! Calla només l'arcar el seu sentiment, perquè una joventut que es moria en l'enyorament de les essències, aconlons, el recollia amb tot el fervor.

El Partit Nacionalista Basc fou una realitat. Realitat terrible, com va veure de seguida la monarquia espanyola. En aquesta resurrecció de les pàtries ibèriques, el contrallisme castellà va veure-hi immediatament la seva sentència de mort.

Contra de Sabi Arana-Goiri, dels seus seguidors, s'eren emprats els mètodes més vils del castrisme. El cadell, l'apòstol, per persellut despiadament. Consegua, en dues ocasions, la seva vida, però la vida era la seva. A la segona vegada, com ja hem dit, morí. Als pocs dies d'esser alliberat, la seva vida s'extingí, amb el pensament fix a l'ideal.

Era el 23 de novembre del '03. La commemoració d'aquest aniversari té enguany una emoció particularíssima. El País Basc es troba del tot sota la pellada dels que provocaren la mort de Sabi Arana-Goiri. Les verdes muntanyes d'Euzkadi, les seves dolces ribes, els seus pobles tradicionals, són a mans dels homes de l'Espanya imperialista i ofegadora. L'esperit de Sabi d'Arana-Goiri és la llàntia vigilant que assenyalava als bascos escampats avui per tot l'ibèria el camí del deure i del sacrifici, que és l'únic camí de la llibertat nacional.

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

L'ERROR ANTIFEDERAL

IV (darrer de la sèrie)

En els tres articles anteriors sobre l'error antifederal que ha assolit la República i que ha d'evitar-se en el futur, semblava que ens ocupéssim només que de política interior de la península. Avui portarem la qüestió al terreny europeu, tornant així de ple a les nostres funcions.

La solució veritablement democràtica de la guerra d'Espanya no és contemplada per cap observador europeu ben assabentat com una solució unitària. Tot unitari espanyol, sigui del color que sigui, apareix, vist des de París, de Londres, de Brusselles, etc., com un doctrinari i un home que se'ntesta a augmentar les dificultats sobre el seu camí. Adhuc molts amics de Franco, com Charles Maurras, l'han aconsellat a abandonar el dogma unitari per tal de facilitar-se la marxa. Però Franco, naturalment, no se'n podia de escoltar i el pensament general dels observadors amics és, que aquesta impossibilitat que els rebels tenen per plegar-se a la realitat federal espanyola fa llur triomf políticament impossible.

Diversos grups de pacifistes i també de personalitats individuals de prestigi europeu, han proposat solucions encaminades a la pau espanyola. Doncs bé: és general l'actitud d'aquests pacifistes a formar i proposar llurs solucions dins del terreny federal. Ja el desembre passat valgué ésser a Clermont Ferrand, on un grup de pacifistes francesos llançà la idea de l'armistici federal; després d'una sèrie de projectes en el mateix sentit, vam veure al XXIII Congrés Universal per a la Pau, el professor Albert Mousset que proposava també la solució federal. Entre aquestes dues d'atès se situen molts altres projectes no unitaris.

Així, doncs, el federal espanyol apareix ara a Europa com el realista i l'unitari com el dogmàtic. En la lluita entre l'occidental i l'albionada (aquella secta bereber que envai Espanya sota un nom que vol dir "unitari"). Europa s'ha de decantar forçosament per l'occidental.

No vol dir això que hom desitgi ací la balcanització de la península. Al contrari, però hom s'adona que és l'unitarisme que porta Espanya a escindir-se en dues parts, mentre que el federalisme o confederalisme actuaria avui com una força de cohesió i donaria, per més que sembli paradoxal, als "albionades" de la Península l'única possibilitat de refer la unitat de l'Estat espanyol.

D'un costat l'estranger veu aquells que se'ntesten a forçar Espanya a un camí perillós unificat. Un oficial francès ja ha pronunciat davant meu el record del repartiment de Polònia. A l'altra banda Europa veu aquells altres que volen tornar a reunir les Espanyes dins una fórmula realment unificadora: la Confederal o Federal. No cal dir que aquests darrers apareixen aquí com els més dignes d'encoratjament.

Nicolau M. RUBIO

París, 24 novembre 1937. (Conferència telefònica.)

El cadàver de Mac Dona d'ha arribat a Anglaterra

Plymouth, 25.—El creuer britànic "Apollo" que porta el cadàver de Ramsay MacDonald a Anglaterra, ha arribat aquest matí Malcolm Mac Dona ha pujat a bord. Totes les banderes de la ciutat han estat col·locades a mig pal.

Demà tindrà lloc el servei fúnebre a Westminster Abbey; després d'incinerar, serà traslladat a Looe.

VAGA D'OBRERS PORTUARIS, A DUBLIN

Dublin, 25.—Mil tres-cents treballadors portuaris han decidit declarar la vaga.

Conseqüència de la feblesa anglo-francesa

"Prenem exemple d'Itàlia que s'anexionà Etiòpia. Imitem la valentia feixista. La sang japonesa vessada ens dóna drets que ningú no gosarà discutir..."

AIXÍ S'EXPRESSA UN DIARI JAPONÈS

Toquio, 25.—Als cercles alemanys de Toquio s'espera la pròxima dimissió de Yamamoto —cap del partit Seiyukai— de la presidència de l'associació nipo-alemanya i la seva substitució per Nishikoji, arribador nipó a Berlín, que ha de tornar pròximament al Japó. Als mateixos cercles es dóna compte que no desitgen veure's compromesos en els moviments antirribats que es produïxen al Japó. Critiquen Yama-

moto per haver presidit el 22 de novembre una reunió antirribatista a la sortida de la qual fou aprovat un manifest recomanant la ruptura de relacions amb Anglaterra. Als cercles polítics va augmentant el sentiment autoritari. Avui veiem que el periòdic "Asahi", que fins ara era un periòdic liberal, diu a propòsit del conflicte sino-japonès: «Prenem exemple d'Itàlia, la qual s'annexionà Etiòpia. Imitem la va-

lentia feixista. La sang japonesa que s'ha vessat ens dóna drets que ningú no s'atreverà a discutir». El periòdic "Hochu" recomana declarar la guerra a Xina, amb el fi d'aconseguir el complet bloqueig de Canton. El "Kokumin", òrgan militarista, fa una crida a la guerra santa contra Anglaterra, «El conflicte sino-japonès —diu— ha d'acabar amb l'atacament de la influència anglesa, no solament a la Xina sinó a tota l'Àsia».

Les potències reunides a Brussel·les, però, seguiran buscant una solució pacífica del conflicte sino-japonès

Brussel·les, 25.—Al final de la sessió, i abans del discurs dels principals delegats de la Conferència de les Nou Potències, es decidí acoblar a la Conferència i els de les resolucions aprovades. L'informe, que comprendrà una 60 fulla, acaba per una enumeració en dotze punts en la qual es diu: «La Conferència creu que una solució satisfactòria sols pot assolir-se amb negociacions de tots els països interessats i no per negociacions directes i que un acord, les clàusules del qual siguin equitatives, acceptables per a tots i amb

possibilitats de duració, no podrà assolir-se sinó amb negociacions de totes les parts interessades. Malgrat la suspensió temporal de la Conferència, s'estima útil un intercanvi de punts de vista entre els Govern i es continua cercant una solució pacífica al conflicte, que continuï preocupant totes les potències reunides a Brussel·les. La Conferència serà convocada novament quan el president o dos membres qualssevol d'aquesta hauran declarat que consideren avantatjosa la represa dels treballs».

La integritat del tresor artístic

Ha estat recuperada una joia d'art orient.

La Junta Central de Protecció del Tresor Artístic Nacional, justament alarmada per la desaparició d'un tros de cadena pertanyent al tresor de Jàvea (Alacant), famós conjunt d'art oriental, acudí a la Caixa General de Reparacions, i requirí la seva col·laboració per tal de recuperar-la, puix que la singularitat d'aquesta joia i el seu escàs volum possibilitaven la seva indeguda apropiació.

La Caixa General de Reparacions, mitjançant actives gestions dels seus diversos òrgans, especialment de la seva Delegació d'Alacant, va aconseguir trobar a Benisa, de la mateixa província, l'objecte interessat. L'indicat organisme ha conservat en un Banc la interessant joia fins al moment del seu lliurament solenn a la Junta del Tresor Artístic, acte que recentment ha tingut lloc a València i pel qual ha rebut la Caixa les més entusiastes felicitacions.

El Govern de la República, que sent especial predilecció per tot el que es relaciona amb la conservació del Tresor artístic nacional, es preocupa en tot moment de la integritat d'aquest, per la qual cosa a més dels mitjans de precaució que disposa, posa en tensió immediatament aquells altres de tipus efectiu quan, com en el cas de què es tracta, es fa precisa la seva intervenció.

CAP CONCESSIO A FRANCO!

Davant l'actitud adoptada pel Govern britànic en aquests darrers dies, el Partit Laborista anglès acaba de llançar un manifest, del qual són els següents paràgrafs:

«Nosaltres desitgem vivament la victòria dels republicans espanyols que sacrificarien la seva vida per defensar la democràcia a Espanya. Si Espanya fos perduda per a la democràcia, Hitler i Mussolini podrien escriure sobre les seves ensenyes ensangonades el nom d'un poble, el sol crim del qual és l'amor a la llibertat.

Es per a nosaltres una obligació política la de renovar i intensificar la nostra propaganda en contra de les restriccions imposades al Govern espanyol en l'obtenció de les armes indispensables a la victòria.

Reclamem la llibertat incondicional del comerç de les armes per al Govern espanyol. Reclamem la retirada immediata de les tropes estrangeres combatentes a Espanya, per tal de posar termini a una escandalosa agressió.

Ens osem al fet que, sota el nom de dret de bel·ligerència, es concedeix a Franco el dret

ELS SENADORS CUBANS NO APROVEN LA LLEI D'AMNISTIA

La Havanca, 25.—El vot de la llei d'amnistia incloent l'ex-president Machado i diversos centenars d'estudiants revolucionaris no fou aprovada pel Senat, on no va ésser possible obtenir el quòrum. Tres mil estudiants que es trobaven als penjadissos del Senat llançaren veus hostils quan saberen que sols havien votat la llei quinze senadors. La llei d'amnistia, acceptada en principi el setembre, no ha pogut aprovar-se degut a l'oposició dels senadors a posar en llibertat els estudiants revolucionaris.

de perseguir, d'enllocar o d'apressar a alta mar vaixells que transporten queviures i material de guerra a l'Espanya democràtica.

Ens osem a tota concessió a Franco en matèria de dret internacional i d'estatut. És un rebel. Les seves tropes són hordes d'invadors. Els seus vaixells són pirates.

Un segon nivern de guerra a Espanya ens imposa nous deures. I els governs no podran o no gosaran entrebancar-nos en el compliment d'aquests deures imperiosos. Les forces econòmiques de l'Espanya democràtica han de suportar un pes formidable. La guerra civil no solament divideix un país, desorganitza també les seves forces econòmiques i humanes. És necessari respondre primer a les necessitats del l'exèrcit.

Hi ha manca de primeres mèdies. La manca de llet és general. Durant aquesta campanya nosaltres fem campanyes per proveir de llet d'Espanya.

Reclamem llibertat, queviures i justícia per a l'Espanya republicana, i que acabi la intervenció feixista».

La policia de Vargass continua la depuració (?)

Set membres del Comitè Republicà Espanyol, detinguts

Rio de Janeiro, 25. — La policia continua en la seva tasca de depuració del que es diu moviment comunista i que, en realitat, són tots els que s'oposen a l'omnipotència de Vargass. Han estat recollits alguns periodistes amb l'excusa que es via propaganda comunista i s'ha procedit a la detenció de set membres del comitè republicà espanyol, als quals s'acusa de tenir un post clandestí de ràdio.

No se si reeixirà a fer-no. Però avul voldria glorificar tant com en són mereixedores aquestes dones desconegudes que han iniciat una mena de pelegrinació de l'amor a través de l'Espanya lleial. Pelegrinació de l'amor! Amor per uns companys enyorats que foren desbaratats brutalment de llur costat perquè anessin a guerrear en defensa de les llibertats de la terra.

Si, si; però tan bon punt resten soles els deu entrar com un neguit, com una frisança, i una maledicció, o un renecl, potser brolla d'una llavis finissims, fets comers per a besar...

Aquestes quatre dones que han sortit de Ballén, el de les batelles, per anar a parar a l'Alt Aragó on ells es juguen la vida, són les pelegrines de l'amor de què us parlàvem. De Jaén a l'Aragó! Més d'un miler de quilòmetres que aquestes heroïnes hauran de fer per veure, si hi són a temps, llurs enamorats.

que començaren de fer camí. Crec que una d'elles fins i tot es va vendre una burreta que tenia per a poder reunir alguns diners amb què pagar les despeses del viatge... Però ara es diu al s'h'an perdut pel viatge. No se'n sap res, d'elles; absolutament res.

Hem intentat de saber-ne alguna cosa, però els qui les eparaven s'han tancat en un mutisme absolut. No en volen dir ni mitja paraula. Els nois estan tot capficats i no volen parlar d'una cosa que els sembla ridícula, vergonyosa, digna d'hístèriques...

I bé. Ja ho veurem: quan una dona es fon d'amor per l'estimat, quan una dona deu sentir que la febre li crema els llavis i que el cor se li trosseja, no té cap atenuant, cap: ridícula, vergonyosa, histerisme.

No el deu tenir per a segons qui, l'atenuant. Jo bé crec, sinerament, que la cosa quasi és d'extasi. Una simfonia indescriptible de bellenyges terra amunt aquestes empalmenques que ho han deixat tot per venir a abraçar, assegedades d'amor i de carides, aquestes quatre soldadets de plom que els critiquen la gesta però que potser pèl ndins les deuen beneir. Si, beneir, de la manera més laica que vulgueu, tal com les beneim admiradament nosaltres.

EN L'EXPLOSIÓ D'UNA MINA A LA CIUTAT UNIVERSITÀRIA, ELS REBELS SOFREIXEN NOMBRESES BAIXES

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra: EXERCIT DE TERRA: CENTRE. — Ha estat volada una mina pròpia quan l'enemic construïa una contramina entre els edificis de les Escoles d'Odontologia i Enginyers Agrònoms (Ciutat Universitària). Ha quedat destruït part d'un pavello del segon dels essentals immobles i un nuu de metralladores. Els rebels sofrien moltes baixes. Fou hostilitat un grup facciós que, en descoberta, s'apropà a les nostres posicions de la cota 610 (Sud de Seseña). L'artilleria pròpia dispersà concentracions enemigues del sector de Cuesta de la Reina i d'Anover del Teix.

EST. — L'artilleria enemiga actua contra Osera, encreuament de la carretera general d'Aragó amb la de Gelsa i posicions de Suelta Alta i del Sillero. També hostilitza l'enemic les posicions pròpies de l'Est cel riu Gallego.

ANALUSIA. — Poc contra forces de cavalleria enemiga, que realitzava un reconeixement davant la posició lleial La Purísima. Lleuger tiroteig contra Canadà (Granada).

EXTREMADURA I LLEVANT. — Sense notícies d'interès.

Serán uniticats els preus d'adquisició dels articles de menjar a tota l'Espanya lleial

Com ja diguérem, a la presidència del Consell de ministres es va reunir, ahir, a la tarda, la Comissió Interministerial de Coordinació dels Serveis de Proveïments, presidida pel Cap del Govern, i amb assistència dels subsecretaris de la Presidència, Agricultura, Hisenda i Economia, el cap general dels Serveis d'Intendència i el director general de Proveïments. Havia estat invitat prèviament a la reunió el conseller de Proveïments de la Generalitat.

El Cap del Govern va informar als reunits de les converses tingudes amb algunes personalitats de la Generalitat de Catalunya, en ordre i relació al proveïment de la regió autònoma, expressant el seu criteri personal sobre tan important problema i exhortant tots els que intervenen en l'esmentat problema, per tal que s'adoptin les mesures necessàries encaminades a resoldre o paliar la situació creada, tant a la regió autònoma com a la resta del territori lleial a la República.

Els reunits es mostraren d'acord a apreciar la conveniència d'unificar els preus a què s'havia d'adquirir els articles de menjar, beure i cremar, a tota l'Espanya lleial, acabant amb les diferències existents en determinats articles tan necessaris per al sosteniment de la població civil, com són l'arroz, l'oli, el bacallà, el cafè i altres que impossibiliten les transaccions entre la regió autònoma i la resta de les províncies lleials a la República, i que proporcioneu guanyos abusius en perjudici dels interessos dels productors i consumidors, que les autoritats totes vénen obligades a impedir per tot, els mitjans que tinguin al seu abast.

Hi ha el propòsit de continuar la Comissió en la seva tasca, en el futur, i implantar el sistema que garanteixi millor el servei en problemes de tanta importància com és el de proveir la població civil, sense distinció de territoris, de la mateixa manera que a les forces de l'Exèrcit combatent.

Els soldats catalans no obliden la Pàtria

Amb el membre d'Elsoldats del Poble i les quatre barres, rebem la lletra següent d'un soldat català: «Al Comissariat de repugnància, representat pel company Jaume Miravittles. Ens plau comunicar-vos l'haver rebut les vostres ensenyes, sollicitades data 5-10-37, treses per per volantes el 28-10-37, rebudes el 12-11-37, amb tot agraïment als companys que les contemplant lluny de la nostra estimada terra, us saludem. Catalunya és la mare i la mare que tan lluny ens trobem d'ella, arquem la dolor i l'amor de la nostra estimada terra, en aquestes ensenyes que signifiquen per a nosaltres la recordança, l'enyorament i la il·lusió que avint els nostres ulls tornaran a posar-se a la terra que més estimem. El nom de Catalunya és en nosaltres i sabrem portar-lo i damunt de tot, dels nostres cantos, dels nostres pensaments, sempre, i el penó serà aquestes quatre barres de sang llaurades a les ensenyes, rebudes d'aquells que l'honren, conserven i lluiten per la marxa triomfal i la nostra terra i nosaltres només us comuniquem que participem en aquesta il·lusió, lluita i marxa triomfal, i portarem de terres llunyanes la Llibertat de Catalunya i de tots els Catalans.

Els que agrait la vostra atenció, s'acomoden i us trameten la més efusiva salutació i us oferim tot allò que nosaltres poguem servir per a la vostra gran i triomfal marxa d'organització.

El que fraternament per tot us saludem, el nostre amic i company (Signat) Ramon Granó Fontanet, viuença Agrupació Transmissions.

Elis presos seran dedicats a treballs d'utilitat

Al Ministeri de Justícia s'ha donat compte, als periodistes que el ministre ha rebut un telegrama del Director General de Presons, senyor Sol, pel qual li comunica que al camp de treball del Segura, ha fugit un presoner condemnat a quatre anys d'internament, i s'han donat les ordres oportunes de cercar i capturar l'esmentat presoner i orientar la correspondent inquisició d'expedient de responsabilitat.

Al mateix telegrama es dona compte al ministre que a València surten als presoners a realitzar els treballs que se'ls ha assignat, i també es diu als informadors que es fan gestions prop del Ministeri de Justícia per part del ministre de Defensa dels presoners de guerra per tal d'utilitzar-los a les brigades disciplinades de treball penitenciari.

A primera hora de la tarda d'ahir, el Director general de Seguretat, senyor Carlos de Juan va visitar al senyor Trujillo, per tal de complimentar-lo i canviar impressions respecte a la situació general de la nostra recerca.

Ha visitat al ministre els diputats de la Generalitat de Catalunya, senyors de la senyora de Carrasco Pongueru i el Director general d'Obres Públiques d'Espanya, senyor Urdondo.

EL MINISTRE DE JUSTICIA ACLAREIX L'OCORREGUT RECENTMENT A LES PRESONS DE BARCELONA

El Ministeri de Justícia creu perillós sortir al pas, amb l'adequada energia, de la turbola i malevolta campanya d'infundia que determinats sectors de la premsa estrangera propalen contra el prestigi de les institucions republicanes en la línia de l'episodi en si lamentable, però ja satisfactoriament arxivat, de l'avortada vaga de la fàbrica planificada a les presons d'Alcázar i de les de Barcelona per cert nombre de detinguts governatius.

Una simple gestió prop dels vaguistes, portada a terme personalment pel ministre de Justícia, ha estat suficient per a liquidar el poquí incident i restaurar l'ànim propici a l'acatament de la disciplina penitenciària. Molt més reveladorament eloquent que el propi problema en la solució que el finalista que remarca l'acatament del prestigi republicà.

No seria fàcil, en efecte, registrar semblants desenllaços en els annals dels pobles més avançats, com molts Estats europeus i a l'Estat Unit, als establiments penitenciaris dels quals han estat, no obstant, tristament freqüents aquest amarg llast de les declaracions de la vaga de la fam.

159 VACANTS DE SECRETARIS MUNICIPALS PER A ARAGO Al Ministeri de la Governació ens ha facilitat la nota següent: «La Generalitat de la República, en el seu número del 18 del corrent, anuncia un concurs per a proveir 159 vacants de secretaris municipals en territoris aragonesos.

Podran concorrer a aquest concurs, a més dels que pertanyen al cos i escaïssol corresponent, tots els que reuneixin les condicions d'aptitud que assenyalen les bases que la convocant estableix. Es donarà preferència als vacants de les zones ocupades per les tropes faccioses.

Com ja diguérem ahir, avui s'ha celebrat la vista de la causa per espionatge contra sis dones de Manresa. L'acte es celebra a porta tancada i no s'ha permès l'entrada a la sala, ni els periodistes, ahir com tampoc a cap persona estranya al Tribunal.

Com ja diguérem ahir, avui s'ha celebrat la vista de la causa per espionatge contra sis dones de Manresa. L'acte es celebra a porta tancada i no s'ha permès l'entrada a la sala, ni els periodistes, ahir com tampoc a cap persona estranya al Tribunal.

El Govern de la Generalitat examina novament la qüestió dels proveïments

AJUT ALS POBLES DE LA VALL D'ARAGÓ, DAMNIFICATS PELS AIGUATS

A dos quarts de set de la tarda, quedà reunint el Consell de la Generalitat, sota la Presidència de Lluís Companys. Hi assistiren tots els Consellers, excepte el senyor Vidella, que es troba a la Vall d'Urgell. A un quart de deu del vespre, acabà la reunió. Foren els primers en sortir els Consellers Comorera, Serra Pàmies i Calvet, els quals no ieren cap manifestació als periodistes.

Poc després sortiren junts els Consellers Pi i Sunyer i Bosc Gimpera, que igual que Terradellas, tampoc no feren declaracions.

El President, en sortir va saludar els informadors, i es limità a dir que havia estat un Consell de tràmit, que s'havien aprovat alguns Decrets i que la referència, com de costum, la facilitaria el Secretari del Consell, senyor Sbert.

La REFERENCIA OFICIOSA El Conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, va rebre els periodistes i els va donar la següent referència verbal de la reunió: «El Consell ha estudiat diferents aspectes d'ordre general relacionats amb les necessitats dels actuals moments, informant els Consellers respecte llur Departament, a què el Consell pogués formar-se una idea

social i de les Direccions Generals que en depenen, les modalitats d'execució, per tant no tenia res que dir al Consell. El que ha informat del seu viatge, ha estat el Conseller de Cultura, el qual era relacionat amb l'afers de l'art i el patrimoni i concretament amb motiu de les Exposicions d'Art Català a l'Estranger i la Fundació Catalana a la Universitat de París.

Dites aquestes paraules, el Conseller Sbert, s'acomiadà dels periodistes.

ELS DECRETS APROVATS EN EL CONSELL D'AHIR

En la reunió celebrada ahir pel Consell Executiu de la Generalitat, foren aprovats els següents decrets: CULTURA. — Decrets creant Escoles d'Ensenyament Primari a Viladriu i a Viladriu.

Decret en virtut del qual el Premi Literari d'enguany per a l'ensuï de llurs veredictes s'ampli a la totalitat del mes de desembre propiunt.

Decret aprovant el pressupost anual de despeses per al funcionament de l'Escola de Teatre de Fund de Canes de Mar, en substitució de l'actual.

FINANCES. — Decrets diversos habilitant crèdits extraordinaris a disposició dels Departaments de Presidència, Governació i Assistència Social.

Decrets autoritzant la carta financerà dels Ajuntaments de Caldesa, Lloret de Mar i Tardell.

GOVERNACIÓ. — Decret pel qual es facultat el conseller de Governació i Assistència Social per a reorganitzar l'Escola Superior de Policia de la Generalitat de Catalunya.

Decret aplicant per extensió, a totes les contrades d'obres en curs d'execució a càrrec del Departament de Governació i Assistència Social, i d'escollir les grans produccions dels mestres de l'escena catalana, a l'objecte, diuen, de donar a dos quarts de cinc de la tarda, posar en escena la comèdia dramàtica de l'immortal poeta Ignasi Iglésias, «Eros Nou», amb un excel·lent repartiment a càrrec de renommentes actors i els actors del nostre remarcable quadre escènic.

Decret nomenant jutge de primera instància de l'Escola de Teatre de Fund de Canes de Mar, el lletrat Josep Mies i Codina, de Manresa, el lletrat Joaquim M. Cecchini i Torrents, de la Seu d'Urgell, el lletrat Emili Carles i Serra, secretari del Jutjat de primera instància de Viladriu, de Viladriu, el lletrat Francesc Sansa i Manjo.

Decret nomenant secretari del Jutjat de primera instància, número 13, de Barcelona, el de la Bisbal, Anselm Vilalta i Sala.

Decret nomenant secretari de la Secretaria de Sala núm. 3 de l'Audiència el secretari del Jutjat número 8, Josep M. Queralt i Rossell.

Decret nomenant jutge de primera instància de l'Escola de Teatre de Fund de Canes de Mar, el lletrat Josep Mies i Codina, de Manresa, el lletrat Joaquim M. Cecchini i Torrents, de la Seu d'Urgell, el lletrat Emili Carles i Serra, secretari del Jutjat de primera instància de Viladriu, de Viladriu, el lletrat Francesc Sansa i Manjo.

Decret nomenant secretari de la Secretaria de Sala núm. 3 de l'Audiència el secretari del Jutjat número 8, Josep M. Queralt i Rossell.

Decret nomenant secretari de la Secretaria de Sala núm. 3 de l'Audiència el secretari del Jutjat número 8, Josep M. Queralt i Rossell.

El conglomerat de les forces que lluiten contra la República

Un comandant de l'Exèrcit Popular, un d'aquests homes que ha guanyat els seus galons a força d'heroisme, a força d'intel·ligència i sacrifici, un home que ha escrit pàgines glorioses en la defensa de Madrid, ha fet uns manifestacions sobre el que és l'Exèrcit, millor dit, el conglomerat de les forces que lluiten contra la República.

«El nucli fonamental de l'Exèrcit feixista», diu — és compost per homes solistes a una disciplina ferrea i brutal, i continuament amenaçats en el cas que es posin als nostres rengles amb represalles contra llurs famílies. La famosa Legió Estrangera, composta per desperalats, criminals i aventurers, ha estat destruïda. Les banderes i emblemes, famoses pel seu esperit guerriller, han desaparegut també destruïdes als fronts de batalla. Així es dona el cas que la Legió d'Avui és formada per anti-feixistes que s'han vist obligats a enfrontar-se per a no morir davant el piquet d'execució, i les emblemes són integrades per moros de catorze a setze anys i de cinquanta a seixanta.

Les famoses falanges constitueixen la força armada de la lluita contra l'enemic interior: torturadors, assassins i s'atorritzen. En alguns casos, molt rars, guarnixen els fronts on no es lluita. Les mateixes brigades de requetes ja són compostes per voluntaris, sinó per soldats obligats.

Les divisions italianes representen les forces d'assalt. Són divisions que, comandades per oficials feixistes, mantenen la disciplina en el combat quan els és fàcil, com al Nord, però que davant d'una resistència o un atac, els soldats experimenten una manca absoluta d'entusiasme i de moral, i es retiren en desordre i fugen, o bé es passen al nostre camp, cor: esdevingué a Guadalajara l'Exèrcit Major italià, el Govern Mussolini i la premsa feixista han utilitzat la catiga de Santander principalment per a refer-se a la desfeita de Guadalajara i reconstruir el prestigi de l'Exèrcit feixista davant del món. L'Exèrcit Major de Franco, l'aviació, l'artilleria, els tanca, els serveis de propaganda, els treballs de fortificació, els serveis d'espionatge i contraespionatge, tot l'Exèrcit, és a mans d'italians i alemanys.

Amunt és l'Exèrcit que s'haurà de mesurar dintre de poc temps amb l'Exèrcit republicà als fronts decisius per a la victòria. Aquest Exèrcit és el nostre enemic. No és més que el nostre enemic. No és més que el nostre enemic.

Ha mort Tona i Xiberta

Baldomer Tona i Xiberta ha mort. La notícia entristirà sobretot, els homes liberals ja d'una certa edat, que recordaran les ardents campanyes que, en la seva joventut, havia menat Tona pels ideals federalistes.

Al costat de Vallès i Ribot, del qual es proclamava delzebe, Tona recorregué en un apostolat democràtic tot Catalunya. Home de paraula fàcil i contagiadora, obtingué per aquells dies una gran popularitat entre les masses catalanes.

Ha mort als setanta quatre anys, deixant l'exemple d'una vida recta i desinteressada, tota a servei d'un ideal — el federalisme — honestament sentit.

Aquest matí ha estat enterrat un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest, que ha sortit del seu domicili del carrer de l'Hospital. A totes les cares i a totes les converses, hi havia la sensació que entràvem un dels escassos romàntics de la política.

Un seguit modest,

RESURREXIT!

Demà es tornarà a reunir el Sols-Comitè per a tractar de les "voluntaris"

Londres, 25. — Demà, a vint i tres hores, es celebrarà una reunió del subcomitè de no intervenció, a fi d'examinar la situació en què es troba la qüestió de la retirada dels voluntaris.

L'audiència del President Companys

El president de la Generalitat, senyor Lluís Companys, ha rebut en altres, les següents visites: Emilio Adolfo, sots-secretari d'Obres Públiques; Torres Campaña, sots-secretari de Transport; consell de la Institució de les Lletres Catalanes; Hermosilla, director de «La Libertad»; Jovenuts d'Esquerra Republicana d'Espanya; senyor Galiana, magistrat de l'Audiència; Jeroni Campano, secretari d'Indústria de la Companyia; Arrendatari de Tabacs; i Evelyne Bouvrat, delegada de la Joventut belga, acompanyada de Montserrat Martínez, de l'Aliança Nacional de la Dona Jove.

ORGANITZACIO DE LA FACULTAT DE CIENCIES JURIDQUES, POLITIQUES I ECONOMIQUES DE LA UNIVERSITAT AUTONOMA DE BARCELONA

D'acord amb les normes d'organització d'aquesta nova Facultat (abans de Dret), s'ha establert el pla d'estudis corresponent a les tres seccions, que es troba a la Secretaria.

Per aquest any acadèmic funcionaran només els dos primers cursos de les tres seccions que comprenen les matèries següents:

Introducció a l'estudi de les Ciències socials; Introducció a la Sociologia; Història política i social de l'època contemporània; Teoria del Dret; Teoria constitucional i legislativa; Teoria econòmica; Història pública; Història del Dret espanyol; Geografia política i econòmica; Estadística; Política econòmica; Dret Romà; Institucions i Història; Dret civil; Dret penal; Dret administratiu; Teoria general de l'Estat; Història política constitucional general d'Espanya; Matemàtiques aplicades a l'economia; Formes actuals de l'organització econòmica.

Aquestes matèries seran explicades pels professors: Demòfil de Buen, Rafael Gines Sendra, Miquel Gual, F. Gual, Llorenç López, A. Moliné, Ramon L. Sánchez Salgado, M. Sánchez Sarto, C. Sanz Old, Josep Xirau, etc.

ACTIVITATS ESTADISTQUES

El Servei Central d'Estadística de la Generalitat de Catalunya acaba de publicar, seguint la seva aportació a l'obra de cultura de la nostra terra, el fascicle V dels Pressupostos dels municipis catalans, el qual conté el detall, per capítols, dels Pressupostos d'ingressos i despeses de cada un dels municipis enclavats en la regió cinquena, i el fascicle II dels moviments demogràfics i de població de Catalunya en el qual figura, en primer terme, el total de naciments, defuncions i matrimonis, a més dels moviments migratoris, segons els termes, durant els setze anys últims, a cada un dels municipis, i comiques que formen les regions II, IV, V, VI, assenyalant-se, per tant, els municipis que han tingut augment vegetatiu i els que han sofert descens a conseqüència de les defuncions superen el nombre de naciments. En segon terme, figura el moviment de població com a resultat del demogràfic, constant, també per municipis i comiques, els que han experimentat augment o descens de població, detallant-se, per separat, la participació que hi té cada un dels dos moviments: el demogràfic i el migratori. Cal remarcar que la major part dels municipis de les regions que figuren en aquest fascicle presenten descens de població, el qual obedeix, en el major nombre de casos, a que milgrat presenten augment vegetatiu, aquest no és suficient per a cobrir la baixa motivada per l'emigració que s'observa a gairebé tots els municipis.

El Govern es preocupa intensament de la qüestió dels proveïments

Serra Pàmies assisteix a la reunió

Aquesta tarda s'han reunit, a la Presidència del Consell de Ministres, el conseller de Proveïments de la Generalitat, senyor Serra Pàmies; el sots-secretari d'Economia, senyor Delgado de Torres, i el director general de Proveïments, per

seguir tractant del palpitant problema dels proveïments del territori lleial. Presideix la reunió el sots-secretari d'aquest Departament ministerial, senyor Josep Prat.

Ahir a la nit, les bateries enemigues dispararen contra Madrid

Madrid, 25. — Les forces que defensen els voltants de la Ciutat Universitària venien observant des de fa dies, que l'enemic estava obrint una mina entre l'Escola d'Enginyers Agrònoms i el Pavelló d'Odontologia de la Facultat de Medicina. Ahir, a les quatre de la tarda, es procedí, per la nostra part, a volar una contramina quan més intens era el treball a l'interior del soterrani obert pels soldats de Franco. Per les observacions fetes, es calcula que dintre es trobaven una quarantena d'enginyers sapadors. El volum de l'explosió fou tan gran que l'enemic cregué que era el prelude d'un atac. Per la nostra part acudiren als parapets propers a la voladura diverses companyies de reforç i obriren intens foc de metralladora i morter primer i més tard, d'artilleria, contra els reduïts enemics i sembla que els hem causat bastants baixes.

Poques hores després els soldats de l'exèrcit facciós, volaren per la seva part una contramina d'escassa importància i els resultats foren insignificants.

de gros calibre, esclatà a l'Ambaixada Suïssa, encara que no causà més que desperfectes materials, si bé força considerables. El cotxe del ministre de Suïssa quedà destrossat.

Els porters i les altres persones que es trobaven a la casa, moments abans havien cercat la protecció dels soterranis.

Una princesa periodista ha visitat el doctor Negrin S'HA REUNIT EL CONSELL DE MINISTRES

El President del Consell ha rebut la visita de Mrs. Victor Schiff, corresponent a París del «Daily Herald», de la princesa Odesa, redactora del gran periòdic de Copenhaguen «Politikens», i de Mister Rotmann, corresponent a Moscou del «News Chronicle».

També l'ha visitat el senyor Jaquel, vice-president del «Rassemblement Universel pour la Paix». A dos quarts de vuit del vespre el senyor Negrin obrirà la reunió del Consell de ministres que es celebrarà a la Presidència.

Anglaterra no ha liquidat els seus deutes de guerra amb els Estats Units

Londres, 25. — Als cercles de la Tresoreria es declara que no informació d'un periòdic segons la qual el deute de guerra d'Anglaterra amb els Estats Units seria liquidat molt aviat, no té fonament de cap

mena. Precisen que actualment no hi ha cap negociació en qüestió de liquidar la informació en qüestió com una especulació referent a les decisions que un dia puguin prendre's sobre el particular.

AHIR VA MORIR EL CARICATURISTA "SIRIO"

Madrid, 25. — A conseqüència d'una malaltia, morí ahir el caricaturista «Sirio».

DEMANEN AUGMENT DE SALARI

Cleveland, 25. — Mil tres-cents empleats de les «Greyhound Lines», important Companyia d'autocars per al transport de passatgers, s'han declarat en vaga i demanen augment de salari.

EL BISBAT DELS ESTATS UNITS CONDEMNA EL NEO-PAGANISME DELS NAZIS I DIU QUE S'HA DEMOSTRAT FINS A QUIN PUNT DE BAIXESA HAN DESCENDIT CERTS CERCLES GOVERNamentals ALEMANYS

Ciutat del Vaticà, 25. — El neopaganisme ha estat solemnement condemnat a la carta que el bisbat dels Estats Units ha tramès als bisbes alemanys amb motiu de la conferència de bisbes alemanys celebrada a Washington el 18 de novembre.

Els bisbes americans desitgen clarament que s'entri a una acció conjunta contra el comunisme en

solidaritat, admiració i pregó amor de què són mereixedors.

Es condemna l'actuació dels dirigents del neopaganisme, en llur temptativa d'exterminar la religió i esborrar de la consciència dels pobles alemanys tota doctrina veritable d'amor a Déu.

La carta recorda que a l'encíclica del 14 de març, el Sant Pare va donar les directrius al bisbat alemany i li va indicar els mitjans que ha-

vien d'emprar-se per tal d'assegurar l'ordre social i resistir als enemics de la pau.

La temptativa de posar en dubte la reputació dels sacerdots va produir a Amèrica un efecte oposat. Va demostrar en efecte fins a quin baixesa han descendit certs cercles governamentals a Alemanya. El bisbat americà acaba dir: que el món catòlic i tots els fidels es troben al costat dels bisbes alemanys.

El senyor Charles Maurras...

«Diari de Catalunya» publica aquest matí, en un destacat entrellat, una opinió de Charles Maurras respecte al nacionalisme.

No hi tindriem res a dir si el senyor Charles Maurras no escrivia sovint a «l'Action Française» uns articles terribles contra els republicans espanyols i en elogi de Franco. Amics del «Diari de Catalunya», no teniu altres clàssics per a citar?

HOMENATGE A DURRUTI

València, 25. — S'ha inaugurat una Exposició en homenatge a Durruti, en la qual figuren obres escultòriques, sota relleus i làpides labrades artísticament pels obrers de la indústria del marbre i la pedra.

Figuren entre els esmentats treballs magnífics bustos de Durruti, Mija, Lenin i altres figures representatives.

MANIOBRES, NO

Girona, 25. — El comissari delegat de la Generalitat ha il·lurat a la Premsa la nota següent:

«El comissari delegat M. Jordi Frigola ha llegit al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» corresponent al dia 11 del corrent mes la decisió de la Comissió de Responsabilitats sobre la qüestió de declaració de responsabilitat i apropiació de béns del ciutadà Josep Encesa i Pujades, i ha observat amb sorpresa, amb veritable estupefacció que en aquella hi figura un «resultant» que diu: «Resultant que efectuada la informació corresponent es desprèn que el sudit Josep Encesa i Pujades és una excel·lent persona afectada al règim legal, testimoniant-ho l'alcalde actual de Girona i diputat al Parlament català, Pere Cerezo, i el comissari de la Generalitat a Girona, M. Jordi Frigola, així com també els obrers que formen el Consell d'Empresa de la fàbrica propietat de l'expedientat i avui collectivitzada» i un altre que expressa: «Atès que dues persones tan destacades del Front Antifascista, com són Pere Cerezo, alcalde de Girona i diputat al Parlament català, i el comissari de la Generalitat a Girona, M. Jordi Frigola, manifesten que l'expedientat, malgrat de figurar als rengles de Lliga Catalana, no s'ha destacat en la política activa, considerant-se designat per complet de tota la conflicció i intervenció en el moviment subversiu del 19 de juliol».

Davant els resultats i atès que queden transcrits, el comissari delegat ha de fer públic, sense el més lleu temor, que ningú, absolutament ningú pot desmentir que no ha tingut cap intervenció ni oficial ni particular en l'assumpte de referència; i, per tant, no existeix l'informe que utilitza la Comissió de Responsabilitats per a justificar la seva decisió.

El comissari delegat en fer pública aquesta nota fa constar que dona compte d'aquesta a la Comissió de Responsabilitats al Govern per si considera convenient rectificar el seu veredict, especialment basat en un informe d'aquest Comissariat que no ha estat donat ni tan sols sol·licitat».

UNA NOVA DETENCCIO PER L'AFER DELS «CAGOLARDS»
París, 25. — A la «Sûreté Nationale» s'ha dit aquest migdia que el general Duseigneur ha estat inculpat de complicitat amb els mal factors. Per altra part, s'annuncia que Eugène Deloncle, cap del «Csara», ha estat detingut durant la darrera nit.

La policia ha fet aquest matí un escorcoll a les oficines del periòdic «Courrier Royal», òrgan monàrquic.

El general Duseigneur, a la presó

París, 25. — El general Duseigneur, acusat d'ésser el promotor del complot dels «cagolards», ha passat la nit a la Direcció de Policia, i a les onze d'aquest matí ha estat portat al Palau de Justícia. Aquest matí es farà una declaració sobre el particular. Hom fa observar que Duseigneur fins ara és considerat com a testimoni, però no com a inculpat.

Dimissió per partida triple

Mèxic, 25. — Ramon de Negri, ambador de Mèxic prop del Govern espanyol i ministre a Lisboa i Ankara ha dimès aquest càrrec.

Xang-Hai, amenaçada per la fam

Els japonesos afirmen que segueix llur avanç cap a Nanquin

Xang-Hai, 25. — El portaveu de l'exèrcit japonès ha declarat que els soldats del seu exèrcit han ocupat Usih i prossegueixen l'avanc cap a l'Oest mentre altres elements «d'altres pareguen les tropes xineses, que es retiren cap al Nord i Oest».

Els japonesos declaren que la contraofensiva xinesa ha estat aturada i que es prossegueix l'avanc cap a Nanquin. Mentre l'artilleria i la infanteria nipones contraatacaven les línies xineses, els navilis japonesos bombardejaren el Yangtsé i els avions obrien foc sobre les tropes de reforç xineses situades a les línies de comunicacions. Els japonesos declaren que completaren l'ocupació de Wuhsing, gran centre industrial, i que avançen enllà d'aquesta ciutat. Una columna de tropes que operen al nord del llac Taihu ha arribat a cinc quilòmetres de la ciutat.

La situació a Xang-Hai és molt crítica. La ciutat està amenaçada per la fam. Els alts funcionaris del Consell de la concessió han declarat que els proveïments eren insuficients per a un període de tres dies. Es temen disturbis.

ESTRENYER LLAÇOS...

Els hongaresos són tractats a tot honor pels nazis

Berlín, 25. — Daranyi i De Kanya assistiren ahir a una sessió de gala «Ariana» en Naxos, de Riard Strauss. Acudiren al teatre nombrosos ministres del Reich i el cos diplomàtic.

ELS INVITEN A DINAR
Berlín, 25. — Hitler ha rebut Daranyi i de Kanya. Després ha estat invitats a dinar per Rudolf Hess.

Espies condemnats, a França

Metz, 25. — Fritz Reiz, químic de Sarrebruck, i el seu còmplice Federico Linke, naturalitzat francès, i domiciliat a Marsella, han estat condemnats a quinze anys de presó i vint de prohibició d'habitar França i 5 de presó, i 20 de prohibició respectivament per espionatge.

SURT A ESCENA VON PAPPEN

Viena, 25. — Von Pappen ha sortit cap a Berlín.

XARANGA NIPONA

Els japonesos celebren l'aniversari del pacte anticomunista

Quíto, 25. — L'Agència Domei fa compte que avui s'ha celebrat el primer aniversari de la conclusió del pacte anticomunista. En un banquet celebrat a l'aire lliure hi assistí més de dues-centes personalitats: polítics, estudiants, soldats i homes de negocis. Es calcula que han acudit més de 50.000 persones a l'acte.

El príncep Kanin i el primer ministre Konohe, junt amb altres membres del Gabinet, l'ambaixador alemany, Von Derksen, i Auri, ambaixador italià, hi eren presents. L'almirall Arima, president del miting, ha obert l'acte i ha dit: «l'acord anticomunista és completament distint dels altres acords internacionals. En aquest es designa clarament que s'entrà a una acció conjunta contra el comunisme en

cas de disturbis que posin en perill la pau del món» Arima diu que el pacte respecta les tradicions històriques i polítiques dels signants. Es refereix a l'acció del Japó a Xina per tal de salvar Xina de la bolxevització i els agents del Komintern.

Tots els cinemes passen films a favor de la croada contra el Komintern. Els editorials dels periòdics presenten la croada anticomunista com una croada a favor de la humanitat i contra els sistemes organitzats internacional que vol destruir la cultura humana i el progrés.

El príncep Chichibu fou hoste d'honor al banquet ofert amb aquesta ocasió per l'ambaixador alemany von Derksen. En el banquet ofert per l'agrupació «Anti-komintern» assistiren els ministres, el príncep Kanin, representants de les ambaixades alemanya i italiana i més de mil persones. Aquesta nit es celebrà una processó de torxes.

REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

MAISKY: «Anglaterra i la U. R. S. S. controlen prop de la meitat del globus i entre elles no hi ha diferència d'interessos sinó, al contrari, interessos comuns de la més gran importància: el manteniment de la pau universal»

Londres, 25. — L'ambaixador de la URSS, senyor Maiski, ha estat hoste d'honor en el banquet organitzat per «London Trades Council» i el comitè parlamentari anglo-soviètic mb ocasió del 20 aniversari de la URSS. Assistiren al banquet el senyor Attlee i el president del Consell de les Trade Unions, senyor Bevin.

En un discurs pronunciat pel senyor Maiski, destacà la considerable millora que han experimentat les relacions entre Anglaterra i la URSS. «Tots dos països controlen prop de la meitat del globus i entre elles no hi ha cap diferència d'interessos, sinó al contrari, interessos comuns de la més gran importància: el manteniment de la pau universal».

LA INTEL·LIGENCIA I ELS LLIBRES

Sempre he cregut que un home, enfront del problema que se li presenta, ha d'acudir primer als recursos de la pròpia intel·ligència i no recórrer simplement als llibres de la seva biblioteca. La solució que el propi cervell li doni serà limitada, perquè limitades són les possibilitats dels nostres cervells; però estarà impregnada d'una intensa realitat que molt difícilment treu, per més que s'hi esforc, aplicant sense una prèvia utilització de la seva capacitat intel·lectual el que hi ha en els llibres.

LA INTEL·LIGENCIA, PILAR BASIC

Els homes que es dediquen, per imperatiu de llurs respectives professions, a resoldre els problemes tècnics que es presenten cada dia en el camp de les activitats humanes, es manifesten segons dues tendències: els qui enfront d'un problema concret posen a contribució les seves facultats intel·lectuals i els qui desconfiant del propi cervell cerquen al redós d'un llibre que tracta de la matèria del problema que han de resoldre. Els del primer grup no tenen por de consultar un que en sapiga més, ja que la intel·ligència i la manca de pretensió han estat sempre bones amigues i companyes. Els del segon grup no consulten res i apliquen la solució del llibre encara que l'hagin de fer entrar a cops de mallet.

No s'ha de caure en l'exageració de pensar que els llibres són innecessaris, que la intel·ligència sola pot resoldre tots els problemes. Si s'ha de cercar un objecte dins d'una habitació que està a les fosques, podrà trobar-lo igualment aquell que hi entri sense cap ajut, que aquell altre que hi penetri auxiliat per la llum d'un fanal. Però no sembla que ningú hagi de posar en dubte que les majors possibilitats d'èxit les tindrà aquell que vagi acompanyat del fanal. Així també, entre dos homes que s'enfrontin amb un problema, tindrà majors probabilitats de resoldre el qui vagi il·luminat amb el fanal d'una cultura tècnica, que no pas el qui, amb una intel·ligència igual, vagi desproveït de la base cultural. Però el que és completament indiscutible és que el fanal tot sol, encara que el muntem en rodes dotades de rodaments de boles, no trobarà l'objecte que cerquem dins de l'habitació a les fosques. Com tampoc no serà possible que l'home sense intel·ligència resolgui el problema per més llegit que sigui.

Estant, em sembla, ben clar que és la intel·ligència humana i no la cultura, el pilar bàsic damunt el qual s'assenta l'actuació dels homes, no haurem de caure en el defecte de voler suplir les facultats intel·lectuals per la cultura en cap dels aspectes que poden presentar-se. Cultura i intel·ligència s'agermanen bé. Però si de cas ha d'anar cada una per la seva banda, fem-nos sempre més de l'intel·ligent poc cultivat que no pas de l'home culte, però comprensiu, que sempre és millor un terreny fèrtil no conreat que no pas un sembrat fet amb molta cura damunt un terreny estèril.

«CADA TERRA FA SA GUERRA»

«Els problemes dels quals es tracta són d'ordre econòmic i social, és a dir, d'aquells en els quals intervé el factor home com un dels elements bàsics que més s'han de tenir en compte, la influència del llibre de consulta ha de passar encara per un sedàs més fi, com és l'examen de la data de la seva publicació i la constatació de quin és el país de procedència. Dues frases populars catalanes ens diuen que cada terra té el seu afany i que cada terra fa la seva guerra. La més elemental prudència ens obliga a no treure les coses de l'ambient en el qual van créixer, fent-nos en tot moment solidaris d'aquestes dites que devem a la ciència popular, a la innata intel·ligència dels anònims. La qüestió de temps, d'època de naixença té molta importància. Tots sabem els maldrechs que passa aquell que no té l'esperit de la seva època o el tarannà propi de la seva època. Però també és molt important la qüestió geogràfica. El clima influeix poderosament sobre els homes i el que es pot veure amb homes germànics, tots d'una peça i disciplinats, més que per pròpia convicció per manca d'esperit d'iniciativa, pot ésser rodonament inaplicable als homes de la nostra latitud. D'ençà que el món és món els homes dels països nòrdics han aplicat uns sistemes on un o un petit nombre de ciutadans han dictat i els altres han obedit. Potser al sabessin que poden comptar amb les reaccions de l'individu l'organització d'aquells països fóra una altra; però el fet és que mentre ací difícilment han prosperat les coses regides per l'Estat, a Alemanya i a Suïssa els ferrocarrils de l'Estat són tan antics com els ferrocarrils mateixos i poden comptar-se per centenars de quilòmetres, mentre ací són pocs i encara l'Estat els ha hagut de cedir sempre en arrendament a les empreses.

Són molts els homes genials de casa nostra que perquè han llegit coses que s'han fet en altres països ja les creuen aplicables a la nostra terra sense transformació. Aquests homes faran molt millor de fer-se de la intel·ligència de llurs dirigents que no pas dels llibres que els arriben a les mans. Els llibres han necessitat sempre que els interpreti i s'hi apliqui l'esperit intel·ligent de l'interpretador pot arribar a les lletres del llibre de la mort que les vola, per aplicar-les a cada cas vivificades amb la pròpia experiència.

C. P.

L'OBRA DEL SEGELL "PRO INFANCIA"

Ahí tingué lloc a Arenys de Mar l'acte oficial de la inauguració del Preventori-escola Xifre d'aquella vila. Tant com un acte d'inauguració, com un acte de solidaritat, el Comitè Directiu Central del Segell Pro Infància a la Generalitat de Catalunya.

El preventori-escola Xifre, antic donatiu del ciutadà Josep Xifre Casas a l'Ajuntament d'Arenys de Mar, és un edifici espaiós i excel·lentment situat a la part alta de la vila, que, en realitat, no havia trobat la finalitat adequada fins que el Comitè del Segell Pro Infància ha intervingut en el seu destí.

Assistiren a l'acte el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert; el senyor Dot, diputat i director general d'Assistència Social; Frontera, sots-secretari de

Cultura; Balbeny, diputat i comissari d'Hisendes locals; Alcántara, cap de l'Oficina General d'Assistència Social; i Ricós, del Capítol de Sant Jaume de Arenys de Mar. També hi assistiren l'alcalde d'Arenys de Mar, companyat de diversos regidors; Josep López, administrador del Preventori, i altres personalitats.

Després d'aquesta visita fou signada l'acta de cessió de l'edifici, el qual des d'ara passa a formar part del patrimoni sanitari de la Generalitat de Catalunya.

El doctor Tries, en un breu parlament, féu ressaltar l'oportunitat d'aquest trasllat, realitzat en uns moments que es fa tan necessària la lluita antituberculosa.

El senyor Frontera féu ressaltar l'obra

altament eficaç realitzada pel Segell Pro Infància que ha trobat a Catalunya col·laboradors incondicionals. Referint-se al preventori es bastex a Catalunya per als infants pretuberculosos.

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, elogiat la labor del Segell Pro Infància, per ésser una obra que té caràcter nacional, amb la qual es fa solidari, perquè és una cooperació del poble a l'obra de Govern.

Espera que el Segell Pro Infància cada any podrà seguir cooperant a l'obra de Govern. I diu als arenyencs que han d'estar orgullosos d'aquesta obra, que ha de contenir l'aspiració, no solament de proporcionar als infants salut, sinó instrucció.

En mostrar-se orgullós de l'escola que ha sabut crear, recomana que faci la seva via guiada per dues ambicions: la de justícia social i la de cultura.

L'alcalde d'Arenys, finalment, després de donar la benvinguda als visitants, fa ofrena de tota la cordialitat i ajut del poble arenyenc.

En aquests documents gràfics de Puig Farran podem veure, en primer terme, el conseller Sbert posant de relleu als seus acompanyants la magnífica situació topogràfica de la instal·lació del Preventori. En segon lloc, una visita a una de les sales del nou establiment benèfic.

ARRIBA UN SERGENT DEL CAMP FACCIOS

Barracas, 25. (De l'enviat especial de Pènyas). — Entre els evadits dels rengles rebels arribats darrerament al nostre camp, hi ha un minyó que era sergent del Batalló de Caçadors de Serrallo. Aquest sergent ha descrit en to patètic el règim de terror a què els militars facciosos sotmeten els soldats.

Diu que la majoria dels soldats

que hi ha als rengles rebels no estan encara al nostre costat perquè no se'ls ha presentat ocasió de pas-sar-se. Dintre de l'exèrcit de Franco —afegeix— puc assegurar que gairebé no hi ha partidaris dels feixistes. Alguns, molt pocs, que ho eren al principi deixaren d'ésser-ho quan veleren arribar els italians. Aquest sergent, al qual al principi reputaren de sospitosos els rebels, estigué una bona temporada al Marroc, on presencià espectacles horribles. Com que es temia un alçament entre els militars que havien estat confinats allí, se n'empresonaren molts i se'ls sotmeté a treballs forçats. Així estiguérem —diu— fins que ens traguéren perquè necessaven soldats.

Una altra de les raons que al seu judici fa que sigui menor el nombre d'evadits del que cap, donada la desmoralització d'aquell exèrcit, és que els caps feixistes no s'amanuïren de dir que la família de tots aquells que es passin serà afusellada. Això ho és solament una dita —afegeix el sergent de Serrallo—, ho porten a la pràctica. Ho fan sense detenir-se ni pensar en res. Han matat per això

famílies senceres. Jo coneix evadits que ja no tenen ni pare, ni mare, ni germans. D'aquesta manera els rebels terroritzen els soldats.

Li preguntàrem després quina impressió hi havia al camp feixista i si tenien notícies de l'Espanya lliure, i contestà que, en efecte, els soldats canvien impressions entre ells sobre les notícies que els arriben del camp del Govern legítim. També li preguntàrem quina impressió hi ha al camp facciós sobre el desenrotllament de la guerra, i digué, rotundament:

—Els caps varen moure molt soroll amb això de la caiguda d'Astúries, però tota, finta i tot els mateixos, estan convençuts que la guerra no la guanyen. El mateix passa a la rereguarda. La situació de descontentament i caos és enorme. Les notícies que arriben donen compte de la potència de l'Exèrcit Popular i fan pensar a tothom en una derrota inevitable de Franco. El sergent fa el resum del seu judici dient: Ja veureu com es passen a grapat als soldats quan entrin en combat.

Es netegen de pecat

El Canges és, encara, el riu sagrat per a milers i milers d'indis. Aquests viatgen centenars de quilòmetres sobre vies i camins impracticables per a netejar allí la seva ànima en un bany i rentar-la de pecats...

Aquesta foto mostra una vista de la riba del Canges, a Calcuta, amb milers d'indis que van al riu a cercar alliberar-se del mal... (K.)

La col·laboració de les grans empreses privades

UN PRIMER EXIT DE ROOSEVELT

Washington, 25. — El president Roosevelt obtingué el primer èxit en els seus esforços per a portar les empreses privades a una col·laboració al seu programa de grans despeses. El president de les companyies d'electricitat ha declarat que, després d'una visita al president, la seva empresa gastaria 100 milions de dòlars durant els dos proxims anys. Les converses del president Roosevelt amb els grans caps de la indústria elèctrica tenen per finalitat acabar la incomprensió existent

des que el govern elaborà els seus grans projectes nacionals per a la utilització de la força elèctrica. La competència obliga les companyies a restringir les seves despeses i espera de conèixer amb més precisió els plans de Roosevelt. Amb tot, el consum d'electricitat ha estat augmentant i les companyies s'han vist obligades a estudiar el futur desenvolupament de les empreses. Roosevelt els ha demanat que revisin llurs plans, i sembla que s'ha trobat un terreny d'acord.